

സി. ആന്റുസിന്റെ ‘തോമായുടെ സുവിശേഷം—ദർപ്പഗ്രാമം’

അസ്വാദനം: ഡോ. നബകുമാർ ചാണകിൽ

എല്ലാ ധാരാസ്ഥിതിക മതവിശ്വാസികളും വേദപുസ്തകം മാത്രം വേദവാക്യമായി കരുതിവരുന്ന—പച്ചമലയാളത്തിൽ, പറഞ്ഞാൽ ‘തത്തമേ പുച്ച പുച്ച’ എന്നുരുവിട്ടുന—ചിന്താഗതിക്കെതിരെ അനുവാചകനെ ശക്തമായി പിവേചനബുദ്ധിയോടെ, തികച്ചും വ്യതിരിക്തമായൊരു ദൈഹിക തലത്തിലേക്കും ഉയർത്താൻ തന്റെ കൃതികളിലും പരിശുമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ ആദ്യമായി ശ്രീ ആന്റുസിനെ ഞാൻ അകമഴിഞ്ഞു അനുമോദിക്കുന്നു. ചക്ഷൂമുഖജോരു സ്വത്രുചിന്തകനേ അതു സാധിക്കു എന്നു എടുത്തുപറയേണ്ണെ ആവശ്യമില്ല.

വേദപുസ്തകം ആഴ്ചയിൽ സഞ്ചരം പഠിച്ച് അതിലുംപ്രോത്ത മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളുമുള്ള ആധികാരികമായി അപഗ്രാമം ചെയ്യുന്ന സ്വന്നം അഭിപ്രായം, ബഹുജനാഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമെങ്കിലും, പുസ്തകരുപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള സാഹസം കാണിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എല്ലാ മതവിശ്വാസികളുടെയും അഭിനവനം അർഹിക്കുന്നു. ‘പല ആശയങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണു പഴയനിയമ പുസ്തകങ്ങൾ. അവയെല്ലാം സത്യമെന്നു കരുതി വേദശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതു അബവലമായി’ (പുറം 45) എന്നു തുറന്നടിക്കാൻ ആന്റുസിനു ശക്ത ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, അവശ്യം വേണ്ട പ്രമാണസൂചനക (സോഴ്സ് റഹിൾസ്) കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തതു ഈ കൃതിയുടെ ഒരു നൃസന്തയായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

എല്ലാ മനുഷ്യരിലും നയയും തീയയും കൂടിയിരിപ്പുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഭാവവെവരുഡ്യങ്ങളെ പ്രതീകാത്മകമാക്കി പട്ടംതുയർത്തിയിരിക്കുന്ന ലോകമതങ്ങളും വിശ്വസിപ്പിക്കാനും അടിച്ചേലംപിക്കാനും തത്ത്വപ്പെടുന്ന കവനകമകളിലേ സ്വർഘവും നരകവും? മനുഷ്യൻറെ നിലനിലപുതനെ ഈ ഭാവവെങ്ങളുടെ സമതുല്യതാവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ, നയ ചെയ്യുന്നവർ സ്വർഘത്തിൽ പോകുന്നു, തിരു ചെയ്യുന്നവർ നരകത്തിൽ പോകുന്നു എന്നു ഒരു താക്കിതെന്നപോലെ വിശ്വസിക്കാനും അനുഷ്ഠിക്കാനും. നിർബന്ധിതരാവുന്നു എല്ലാ മതവിശ്വാസികളും.

ഞാൻ ഒരു പ്രത്യേക മതത്തിൽ ജനിച്ചുപോയതുകൊണ്ട്, എൻ്റെ ചില സംശയങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നു ഒരു മതമുലികവാദിയായി ആരും മുദ്രകുത്തുകയിലെപ്പുന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നു അല്പടിയ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കേണ്ട്.

ശ്രീ ആന്റുസ് ക്രിസ്തുമതവും ബുദ്ധമതവുമായി ഒരു താരതമ്പ്യപരമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഹിന്ദുമതത്തിനോട് ചില ചെറു പരാമർശങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, ഭാരതത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന, ഭാരതസംസ്കാരത്തിനോട്

പളരെ അടക്കത്തു പശകിയിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ഹിന്ദുമതവുമായി ക്രിസ്തുമതത്തിനുള്ള സമാനത വേണ്ടതു നീതിയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം എന്നിക്കുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും (പുറം 27): ‘‘അഹൃദരിൽനിന്നും, ഇംജിപ്പ്‌തുകാരിൽനിന്നും, ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്നും, എല്ലാറിലും ഉപരിയായി ബുദ്ധചിന്തയിൽനിന്നും ഉൽഖവിച്ച അഞ്ചാനവാദികളുടെ ചിന്താരീതി തോമായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രകടമാണു്’’ എന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ സുമാപിക്കുന്നേം. പചനം 24: അവൻറെ ശിഷ്യർ പറഞ്ഞു: ‘‘നീ എവിടെ ആകുന്നു എന്നു് എന്നേങ്ങും കാട്ടിത്തരിക. എന്നെന്നൊരു എന്നേങ്ങും അവിടും തേടുടക്ക.’’ യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ‘‘പ്രകാശത്തിൻറെ മനുഷ്യരിൽ പ്രകാശം നിറഞ്ഞുനില്ലെന്നും. അവർ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ’’ഭഗവദ്ഗീതയിലും സമാനമായൊരു തത്ത്വദർശനം.

അഞ്ചാമല്ലൂയത്തിൽ 24-ാം ഫ്രോക്കത്തിൽ കാണാം:

യോനഃ സുവോന്തരാരാമഃ താമാന്തർജ്ജ്യാതിരേവയഃ

സ യോഗി ബ്രഹ്മനിർമ്മാണം ബ്രഹ്മദ്വതോമി ഗുണ്ടി.

(എത്താരാധ ആനന്ദവും സന്തോഷവും ഉള്ളിൽത്തന്നെന ദർശിക്കുന്നുവോ, എത്താരാധ ജ്യോതിസ്തും തന്നിൽത്തന്നെന ദർശിക്കുന്നുവോ, ആ യോഗി ബ്രഹ്മമായി പരിണമിക്കുന്നു.)

92-ാം 94-ാം പചനങ്ങളിലുള്ള സാദ്ധ്യം ശീതയിലെ അഞ്ചാമല്ലൂയത്തിലെ 29-ാം

ഫ്രോക്കം പരിശോധിച്ചാൽ വ്യക്തമാവും:

ഭോക്താരം യജത്തപസാം സർവ്വലോകമഹേശ്വരം

സുഹ്രം സർവ്വഭൂതാനാം അഞ്ചാതും മാം ശാന്തി തുക്തി.

(സകല യജത്തങ്ങളുടെയും താപസകർമ്മങ്ങളുടെയും അധിപനും, സകല വിശ്വങ്ങളുടെയും നാമനും, സമസ്ത ചരാചരങ്ങളുടെയും സുഹ്രത്തുമായി എന്ന അറിയുന്നവനും ശാന്തിയും മുക്തിയും ലഭിക്കുന്നു.)

പചനം 77: ‘എല്ലാറിലും ഉപരിയായ പ്രകാശം എന്നും ആകുന്നു. എല്ലാം എന്നും ആകുന്നു. എല്ലാം എന്നിൽനിന്നും ഉള്ളവായി. എല്ലാം എന്നിലേക്കും തിരികെ ചേരും. ഒരു മരക്കഷണം കീറി നോക്കുക, എന്നെന്ന നിഞ്ഞക്കു കാണാം. ഒരു കല്പം പൊക്കി നോക്കിയാൽ എന്നെന്ന അവിടെ കാണാം.’ ദൈവനാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതുപോലും ഹീനക്രത്യമായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന ഹിന്ദുക്ഷിപ്പ്, ഇംഗ്ലീഷേന്നും, ‘‘എവിടെ, നിംബൻ ദൈവം?’’ എന്നും ആക്രോഷിച്ചപ്പോൾ, ‘‘അദ്ദേഹം തുണിലും തുരുപിലുമുണ്ട്’’ എന്നും ബാലൻ മറുപടി പറഞ്ഞതായി ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ, ശീതയിൽ പറയുന്നു:

യോ മാം പശ്യതി സർവ്വത്രസർവ്വച മയി പശ്യതി

തസ്യാഹം ന പ്രണശ്യാമി സച മേ നഃ പ്രണശ്യതി.

(ആരാഡോ എന്നെന്ന സർവ്വത്രയും സർവ്വത്രിലും ദർശിക്കുന്നതും, അവൻ രീക്കലും എന്നിക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നതായോ എന്നും അവനു നഷ്ടപ്പെടുന്നതായോ വേഖിക്കുന്നില്ല.) എത്തേബാനീനി ഭൂതാനി സർവ്വാണീത്യപ്യാരയഃ

അഹം ക്രത്സന്നസ്യ ജഗതഃ പ്രവേഃ പ്രളയസ്തമാ.

‘സമസ്തലോകത്തിൻറെയും ഉൽഖവത്തിനും വിനാശത്തിനും കാരണഭൂതൻ തൊനാഭേനനറിയുക’ എന്നും ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനെ ഉപദേശിക്കുന്നു, എഴാമല്ലൂയത്തിൽ ആരാം ഫ്രോക്കത്തിൽ.

പചനം 22-ലെ ‘രണ്ടായതിനെ എപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒന്നാക്കുന്നുവോ...’ എന്നതിനു സമാനമായി ചെഹരവദർശനത്തിലുണ്ട് ‘അഹം പ്രഹാസമി’, ‘തത്ത്വമസി’ എന്നാക്കേണ്ടതു തത്ത്വങ്ങളിലെ അഭേദത്വാദം. വിവിധ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൃഷ്ടിമായി പരിച്ചു വിലയിരുത്തുന്ന ഒരാക്കൽ അങ്ങനെ നിരവധി സമാനതകളും സാദ്ധ്യങ്ങളും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. ‘മനുഷ്യൻറീ ഉള്ളിലെ ആത്മാവിനെ ദൈവവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പരിശീലനമാണ് ക്രിസ്റ്റ്യൻ മിസ്റ്റിസിസം. ആത്മശൂഖ്യിയിലൂടെ യേശുവിനെ പ്രാപിക്കുക’ (പുറം 47.) ഭാരതീയരുടെ അതിപ്രാചീനമായ വേദങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും ഗ്രേവ്ശീതയും അന്തഃസത്തയായി ഉദ്ദോഷിക്കുന്നതും ആത്മാവും പരമാത്മാവും തമിലുള്ള അദ്ദേബന്ധവും, ലഭകികപാശങ്ങളിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ എങ്ങനെ പരമാത്മാവുമായി ലയിപ്പിക്കാമെന്നുമൊക്കെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ പിനെ മറ്റൊണ്ടാണു?

വെറും ബാഹ്യവും ലഭകികവുമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മുഴുകിയ മതമൗലികവാദികൾ ഈ അമൃലപ്രാഥായ അന്തഃസത്ത അറിയാതെയാണു വിഭേദവും സ്വപർഖയും പുലർത്തി മതങ്ങളെ തമ്മിൽ പോരാടിപ്പിക്കാനും ഏറവിടെയും അസ്ഥാനവും അശാന്തിയും പരത്താനും ശ്രമിക്കുന്നതു എന്നു കാണുന്നും ആഹോ കഷ്ടം! എന്നാർത്തു മുക്കത്തു വിരൽവയ്ക്കാനെ നിസ്സഹായർക്കു കഴിയും. ശ്രീ ആൺയുസിനു എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.